

ஓ
திருக்குறள்
வீட்டின்பால்

பதினாண்டு சைவசித்தாந்த துஸ்செட்டு ஆங்கிலத்தில்
மொழிபெயர்ப்பும் விரிவுரையும் ஆசிரியோராரிய

திரு - ஜே. எம். நல்லசாமி பிள்ளை
பி. ஏ., பி. எல்.,
அவர்களால் எழுதப்பட்டது

மலர் - 2

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பதிப்பு நிலையம்
மலையாளம், சென்னை

1923

விலை அறுபது ரூபாய்

நூன் முகம்

அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முச்சுவைகள்
முபபாஸில் உலகோர்க்கியப்பட்டு இருக்கின்றன.
இவைகளின் பயனாகிய வீடு என்னும் நுகாசளி
யைத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் தமது

திருக்குறளில் வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை. புலன்கள் தொழிற்பட்டிருக்கும் நிலையை யார் தான் புகல வல்லுனர்? ஒருவர் அந்நிலையை எய்த லாமே யொழிய, அவ்வுணர்ச்சியை எடுத்ததூரைக்க முடியுமோ? ஆகிலும் நமது தேவர் அறம், பொருள், இன்பம் என்பனவற்றிலே குறிப்பாக அனுபவ நிலையாகிய வீட்டைத் தெளிவுறுத்தி யிருக்கிறார்.

அந்த நுணுக்கங்கள் எம் தந்தையாராகிய திரு. ஜே. எம். நல்லசாமி பிள்ளையவர்களால், ஒரு கட்டுரையில் ரொகுக்கப்பட்டு, 1905 - ம் ஆண்டு மேத்திங்கள் 25-ம் நாளன்று, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நான்காவது ஆண்டு நிறைவு விழாவில், திரு. பொ. பாண்டித்துரைத் தேவ ரவர்கள் தலைமையின் கீழ் அரங்கேற்றப்பட்டது.

மனம், மொழி, மெய் முதலியவைகளால் புறம் பாகக் காட்டக்கூடாத வீட்டின்பாலைத் திரு

4

நுணுக்கம்

வள்ளுவர் தந்திலரென்று குறை கூறுபவர்கள், இக்கட்டுரையான் தங்கள் குறைவை நிறைவு செய்து கொள்வார்களாக. அதுவே நாம் கோரும் பயனாகும்.

நம் தமிழ் மொழியிற் பிறந்து பின் பல பிற மொழிகளுக்கு அறம், பொருள், இன்பம் என் னும் முப்பொருளுடன் வீட்டையுந் தந்த திருக் குறளை ஒவ்வொருவரும் ஒதி உபயவேண்டு மென்பது எமது நோக்கமாகும். அதனால் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகப்பதிப்பில், “திருக்குறள் - வீட் டின்பால்” என்பதனை இரண்டாவது மலராக விடுத்தாம். அன்பர்கள் வீட்டின் பாலைக்கொண்டு

இன்புறுவார்களாக.

ஜே. என். இராமநாதன்,

தலைவர்,

தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகப் பதிப்பு நிலையம்.

10, வெங்கடாசல நாயக்கன் தெரு,

கோமளேசுவரன்பேட்டை,

மார்ச்சி, 1923

மலைச்சாலை, சென்னை.

திரு - ஜே. எம். நல்லசாமி பிள்ளை

உ
சிவமயம்

திருக்குறள் - வீட்டின்பால்

திருவள்ளுவதேவரின் பெருமையும் அவர் திருக்குறளின் பெருமையும் பாவரானும் அளப பரிதேன எவாகும் தெரிந்ததே. நாயனார் தம வாப்மொழியானன்றி உலகிற்கு மேலான அறத தைத நாமே ஒழுக்கியும் காட்டினார். துறவறத்தை நன்கு மதித்தும், சில ஞானக் களாளர்களைப் போல அததுழையை நாடாது, இல்லறத்தினின் றுமே பிறவிகடலை நீதலாகுமென்பதனைக் காட்டி, எந்நிலையினராவிலும் தத்தம நிலைக்குரிய தொழிலைச் செய்து உயிர் வாழ்வதே மேலான ஒழுக்கமென உழைப்பின் பெருமையையும் புகட்டி, யாவர் மாட்டும் அன்பு பூண்டொழுக்குவதே மேலான அறமெனவும் காட்டி, மனத்துறக்க மடைந்து தெய்வ பத்தியிற் சிறந்து அவருடைய அதித பக்குவ நிலையை விளக்கி நின்றார். ஓர் சூங்கிலேய சரித்திரக்காரர், “ உலகிற் பெரியோ

6

திருக்குறள்

மெனக் கொண்டாடுவரெல்லாம் சில குற்றம் குறைபாடுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்” என்றனர். காளிதாசப்புவரும், ‘வெண்ணிலா விற களங்கமிருப்பது குற்றமாயினன்றோ, அம் மேன்மக்கள் குற்றமும் குற்றமாகு’ மென்றனர். இவ்வுரைகள் உலகியலுக்கு எவ்விதமாக ஒப்பினும், இக்குற்றம் குற்றமேயென, நாயனார் தம்மொப்பற்ற புனித வாழ்வினால் நிலைநிறுத்தினார். எவ்விதத் திங்கிலையும் நினைத்தலும் செய்தலுமின்றி, எவ் விதப் பற்றுக்களையும் களைந்து எவ்வுயிரினிடத்தும்

அன்பு பூண்டொழுதுவது அருமையினும் அருமையன்றோ? அவ்வித அருமையும் பெருமையுமன்றோ நம் நாயனாது.

மேல், திருக்குறளின் பெருமையைப்பற்றிப் பேசப்புகின், தமிழ்ப்புலமையில் மிகச்சிறந்த கனம் ஜி. யூ. போப்பையரின் உரை மிகவும் கருதற்பாலது. அவர் இந்நூல் எப்பாடையினும் ஒப்புயர்வற்றதெனக் கூறியுள்ளார். இது சாமானிய உரையன்று. இவ்வே, லத்தின், கிரீக் முதலிய ஐரோப்பிய பூர்வீக பாடைகளிலும், ஆங்கிலேயம், பிரஞ்சு முதலிய தற்கால பாடைகளிலும் புலமையடைந்தவரும், இந்திய பாடைகளில் அநேகம் தெரிந்தவருமாயுள்ளவர். ஆக அநேக பாடைகள் அரசரிமை பெற்று நடக்கும் இக்காலத்திலும்,

விட்டின்பால்

7

இத்திருக்குறள் இப்பெரும்புகழ் பெறுமாயின், இந்நூல் பிறந்த காலத்திலேயே கல்விச் செருக்கடைந்திருந்த மதுரைச் சங்கப் புலவர்களாற் போற்றப்பட்டது என்பது ஆச்சரியமன்று. நூலாசிரியர் இழிகுலத்திற் பிறந்தவரென்றது உண்மையாகுமேல், அவர் மேலும், அவர் திருக்குறள் மேலும் புலவர்கள் பலரும் சொரிந்த புகழும் பெருக்கமுடையது. அரசங்கப் புலவருள் ஒருவர் இந்நூலை வேதமென்றார். மற்றொருவர் அவ்வேதம் போலல்லாது யாவும் வாய் மடுப்பினும் இச்சொல் தன்னாற்றல் குன்றாது பயன்படும் என்றார். ஒருவர் இதனை தேவாமிர்தமென்றனர். மற்றொருவர் அவ்வமிர்தம் போலல்லாது யாவரும் பருகற்கினியதென்றார். இன்னுமொருவர், “சிந்தைக்

கினிய செலிக்கினிய வாப்கினிய, வந்த விரு
வினைக்கு மாமருந்து” என்னவும், நமக்கு மேநா
விற சுவை யூறுகின்றது. ஒருவர் நம் அகவிருளை
நீக்கி மனக்கமலத்தை மலாச்செய்யும் ஞான சூரிய
னாகக் கூறியுள்ளார். இன்னொருவர், அறம் தகழி
யாகவும், பொருள் திரியாகவும், இன்பம் நெய்யாக
வும், செஞ்சொற் நியாகவும், குறட்பா தண்டாகவும்
அமைந்து நம்மகவிருளை நீக்கும் விளக்கென்றார்.
வடமொழியிலுள்ள சில சூத்திரங்கள் போலல்
லாது சுருங்கச் சொல்லுதலோடு, ஐயந்திரிபற

8

திருக்குறள்

விளங்கவைத்தலையும், சொற்சுவை பொருட்சுவை
களிற் சிறப்புற்றிருத்தலையும் இச்சங்கப் புலவர்
கள் பாடிபுள்ளார். “சர்வ தர்மங்களும் சர்வ
சாஸ்திர விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கும் பெரு
நூலிதுவே : எல்லாப்பொருளும் இதன்பாலுள் :
இதன்பாலிலாத வெப்பொருளுமில்லையால்” என்
னும் வாக்கியத்தால் விளக்கியிருக்கின்றார்.

மேல் கல்லாடர் என்னும் புலவர் இந்நூலின்
அரியதாகிய ஒரு மேன்மையைப் பின்வரும பாட்
டாற் சிறப்பித்தனர்.

ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்பர் வேறெனி
னன்றென்ப ஈறு சமயத்தார்—சுன்றென
வெப்பா லவரு மினையவே வன்றவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

அல்தாவது, திருவள்ளுவர் வாக்கானது எல்லாச்
சாஸ்திரங்களின் சாரமாயும், எல்லாச் சமயிகட்

கும் சம்மதமாயுமுள்ள சமரச சித்தாந்தமாகும். ஆகவே, அன்று தொடர் எல்லாச் சமயிகளும் அவரைத் தம்பாலவரெனக் கொண்டு அன்பு பாராட்டி வருகின்றனர். ஆதலால் அவர் வாய் மொழி பொய்யாமொழி யென்பதும், நிர்மலமாயுள்ளதென்பதும், ஒப்புயர்வற்ற நீதி சாத்திரமாயும் சமயசாத்திரமாயு முள்ளதென்பதும் பெறப்படும்.

வீட்டின்பால்

9

மேலித திருக்குறள் அறம், பொருள், இன்ப மென முப்பாலாக வகுத்துள்ளது. இம்முப்பாலின் நிறத்தைப்பற்றித் தமிழினும் ஆங்கிலேயத்தினும் பண்டிதர் பலர் அநேகமாகப் பேசியிருத்தலின், அவற்றைப்பற்றி நான் விசாரியாது விடுதலாம். ஆரின் இவகு எடுத்த விசாரணை தான் எண்ணியனின், திருக்குறளின் வீட்டின்பால் பற்றியேயாம். என்னை? ஆன்றோர் பலரும் இது முப்பால் நூலென மிகொன்றுருக்கவும், வீட்டின்பாலும் இதன் கண் படாநென்பதற்குத் தான் நெண்ணியனின், முற்கூறிய சங்கப் புலவர்களை, நம நாபனரை “முப்பாலின் நாப்பால் மொழிந்தவர்” ஆகக் கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னும், “அறம்பொருளின்மும் விடுவன்னும் நான்கின் திறநெகிறிது செய்பேதவு” என்றும், “அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின் திறனறிந்தே விடுதெளிந்தே” என்றும் கூறியுள்ளார். ஆகவும் துறவறமாகிய காரண வகையானன்றி இலக்கண வகையால் வீட்டின்பாற்றிக் கூறிற்றில நூல்கள் என்று பரிமேலழகர் கூறிய

தனால் துறவறத்தான் விட்டினைப்பற்றிக் குறிப்பாகக் கூறினார் என்பதும் தெலிச. விடென்பது “சிந்தையு மொழியும் செல்லா நிலைமைதது” என்பதை ஒப்பினும், அவவிடென்பதும் ஒன்

10

தீருக்குறள்

துண்டோ, வீடடைபவன் எவன், வீடடையும் வழி யாது என நிகழும் வினாக்களுக்கு விடை பகரும் நூல்களே ஞான சாத்திரமாக யாவருங் கொளளுகின்றனர். ஆகவே இவர் விஷயத்தில் நம நாயனாரின் கருத்து என்னையெனக் கொஞ்சம் கூர்ந்து விசாரிக்கப் புகுவாம். அவர் கருத்தும், “கடவுள் வாழ்த்து” என்னும் முதலதிகாரத்திலும், “நீத்தார பெருமை” பென்ற மூன்றா மதிகாரத்திலும், “நிலையாமை,” “துறவு,” “மெய்யுணர்தல்” என்னுந் திகாரங்களிலும் கிடக்கக் காணலாம்.

மேல இம்முதலதிகாரம் கடவுள் வாழ்த்தாகக் கூறினும், இதில் கடவுள் துண்மைபும், அவனது இலக்கணமும், வீடடைய விருமபுவா னிலக்கணமும், அடையும் வழியும் விரித்துக் கூறியுள்ளது. முதற்குறளில், கடவுள் தான் உண்டோ என்னும் ஆசுவகையை நீக்க, “ஆதிபகவன் முதற்மேயுலகு” என்னும் மொழிகளாற் ‘காணப்பட்டதாகிய உலகம் ஒருவனால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்’ என்னும் நியாய வாயிலாக நிலை நிறுத்தினார். இன்றுவரையும் உள்ள நூல்களில் கடவுளதுண்மை கூறற்கு இந்நியாயந்தான் விசேஷத்ததாயிற்று. இவ்விஷயமே, சிவஞான போத முதற்குத்திரத்தினும், பிரம்ம சூத்திரம்

விட்டின்பால்

11

இரண்டாமவற்றினும் விஸ்தரிததுவளது. ஆதி
 பென்ற சொல்லானது உலகுத்—தோற்றத்தின்
 மேற்று, கடவுள் ஆகியுமந்தமும் இல்லாதவனாகை
 யால்; “போற்றி யருள்கதின் னுதியாம் பாத
 மலர்” என்றதினும், ஆதியென்னும் சொல் பக
 வானின் சிருஷ்டி கருத்தியததையே விளக்கி
 தின்றது. உலகு என்னும் சொல் உரைகரரர்
 சுண்டுபிரகண்டேலின்றது என்றாராகவின், ஆதி
 பகவன், உலகு, உயிரிகள் என முப்பொருள் உண்
 மையும பெறப்பட்டது. இம்முப்பொருள்களில்,
 கடவுளது முதன்னை கால இடவகைபாணன்று
 என்பதனை ஓர் உவமை வாயிலாக விளக்கிக்
 காட்டினார். இறைவன் அகரம் போலுமுயிர;
 உலகுயிரிகள் மெய்ப்பொலும் உடல்; உலகுயிராகிய
 இருப்பொருள்களும் இறைவனுக்கு உடலாகும்
 தன்மையானே உலகின ஒன்றுபடுத்திக் கூறினார்.
 இவ்வுவமான வாயிலாய், இறைவனுக்கும உல
 குயிர்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் இணைத்தெனக்
 காட்டினார். இறைவனும் உலகுயிர்களும் ஒன்றே,
 இரண்டோ, அன்றே என்னும் வினாக்களுக்குச்
 ஒன்றென்றும்; இரண்டென்றும்; அன்றென்றும்
 கூறாமல், அவற்றின் சம்பந்தம், உயிர் மெய்
 யெழுத்துக்கள் போலாமென்றனர். இச்சம்பந்த
 மும் என்கையெனின், உயிரெழுத்தும் விகாரத்

12

திருக்குறள்

தானன்றி, நாதமாத்திரையாய் இயல்பாற் பிறந்து
 தானே ஒலிக்கும் வலியுளது. மெய்யெழுத்தேநா
 ள் இயற்கையானன்றி, உயிரோடு கூடி மட்டும்

ககப்பெறும். அஃதாவது “அ ஆ” முதலிய உயிர்கள் தாமே ஒலிகளால்: ககரமுதலிய எழுத்துக்களை ஒலிக்கப்படுங்கால்: க (க + அ) என்றேனும், இக என்றேனும் ஒலிக்கலாமேயன்றி அகர, இகரங்களை விடுத்தது ஒலிக்க இசைபா. அஃமட்டன்றி, உயிரெழுத்தினின்றும் மெய்பிறந்ததாகுகொள்ள எவ்வித ஏதுவுமின்று. அகரத்தினின்றும் ககர சகரங்கள் எககாலத்தினும் ஒலிக்கா. ஆகவே உயிர் மெய்யெழுத்துக்களா ஒன்றோ வேறோ, என்னும் வினா நிகழ்த்தும் போது, ஒன்றொன்றின், உயிரினின்றும் மெய்பிறந்த வேண்டும்: வேறொன்றின், தானாகவே ஒலிக்கவும் வேண்டும். ஆகவே இவை ஒன்றுமன்று: இரண்டுமன்று. ஒன்றாகாமல், இரண்டாகாமல், ஒன்று மிரண்டு மின்றாகாத சம்பந்தம் வேறேனும் உளதோ எனின், அச்சொற்களை அப்பொருள்களை விளக்கும். உயிர் என்னும் சொல்லே ஆன்மாவிற்கு உரிய பெயராகவும், நமமுடலே மெய்யரசும், இவ்வுடலுயிர்ச்சம்பந்தம் இணைத்தென அறிந்த பரமஞானியே தமிழ்வுக்குத் அகத்தியனாகவும், அவர் இவ்வுடலுயிர்ச்சம்பந்தம் இவ்

வீட்டின்பால்

13

லெழுத்துகளிற் கண்டுணர்ந்து அவைகளுக்கிட்ட பெயராகும். அததமிழை அ - உயிர், க - மெய்யெனக் கறகப்புகும் பாலனமதலையும், ஞானசாத திரத்தின் முதலெழுத்துக்களைக் கறபவனாவன்.

மேல நமமுடலுயிரை சம்பந்தமுமே என்னை பென விசுவிககப்புகின், இவ்விஷயம் சைவசித்த தாந்த ராத்தியங்களினன்றி யேனை நூல்களிற

விண்ணிருக்கக் கண்ட லெம. ஆனால் 'போயன்' என்னும் பண்டிதர் தாம் எழுதிய 'உயிர் உடல்' (Mind and Body) என்ற நூலிற் பின்வருமாறு சிந்தித்தாற்படி தெரிநுகுகின்றார்.

“இடங்கொண்ட அசுத்தமான உயிர் ஒன்று நிகழக்கூடாது. ஆயினும், உயிர் உண்மையில் இடங்கொண்ட பொருள் அன்று. ஆகவே இடங்கொண்ட அசுத்தமான சேயர் இவ்வறிதாகிய சம்பந்தத்தைக் குறிக்கும் சரிபாண பதம் கிடைப்பது கஷ்டம். சரியான உபாஸனமும் கஷ்டம். மற்றெல்லாச் சரியானவர்களையும் நோக்க, இந்தச் சம்பந்தம் விபரீதவிநோத சம்பந்தமாயிருக்கின்றது.”

எனினும் நமது பிள்ளை இவ்வுடலுயிரிற் சம்பந்தத்தைக் குறிக்கவே, உயிர் மெய்ப்பெழுத்துப் பரிணாமத்தைக் கைகொண்டனா. போயன் பண்டிதர் கண்ட வண்ணமே நமமவர்களும் இச்சம்பந்தமும் ஒன்றாகாமலிரண்டாகாமல் ஒன்றுமிரண்டு

14

மின்றாகாமலென்ற, விபரீதமும் விரோதமுமாகவே காண்கின்றார்கள். எனினும் இப்பொருள்களை ஒன்றாகவும் இரண்டாகவும் எண்ணவும் கூடும். இச்சம்பந்தத்தை விளக்கச் சரியான சொல் ஏற்படாவிட்டாலும், இதே உண்மையாரிமேன பாவரும் அங்கீகரிக்கற்பாலதன்றோ? ஆதலாலன்றோ நாயனார் கூறிய வுண்மையும், சர்ல சாஸ்திரஸாரமாகவும், சமரசஞானமாகவும் கொள்ள இடமுண்டாகிறது.

ஆகவே : இறைவன் உலகுநீர்களின் சம்பந்தம், நமமுடல் உயிர் போன்றும் உயிர் மெய்ப்பெழுத்துப் போன்றுமுள்ளது என்பது நிண்ணம். இதனுண்மை, மெய்கண்டதேவரது “அகர வுயிரின்

றேல் அககரங்களின்றும் ” என்னு முதுரைப்ப
மனதிலழுத்த இன்னும் விளங்கும். ஸ்ரீ கண்ட
சிவமும் தம் பாடியததில் உலகுபிரகடகு இறை
வன் உயிராம் தன்மைபை விளக்கியிருப்பதைச்
சித்தாந்ததீபிகை 5-வது புத்தகம் 95-ம் பக்கம்
காண்க.

மேலும் உயிர் மெய்யாகாது — மெய் உயிரா
காது எனினும், உயிரன்றி மெய்பிறவாது மெய்
புடன் உயிர்பிரிவின்றி நின்றலும் காண்கின்றோம்.
இதனால், இறைவன் சூக்தம் லக்ஷணமாகிய
“ ஒன்று நீ யல்லே யன்றி யொன்றில்லை ” என்ப
தும் விளக்கியதாமென்க.

வீட்டின்பால்

15

இறைவன் உயிரென்றதினாலும், படைத்தல்,
ஆக்கல், அழித்தல் முதலிய தொழில்வன்மை
யாலும், அவன் இயற்கையறிவுடையவன் முற்
ற்றிவனென்பதும் பெறப்பட்டது. அதுகொண்டே
உலகுபிரகடகு அவன் சந்நிதியில் அறிவற்ற அசை
தன்ம்போலும், அசைவிததாலன்றி அசையா,
அறிவிததாலன்றி அறியா எனவும் ஏற்பட்டன.
இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் பொருட்டே, இரண்
டாம் சூறளில் இறைவனை ‘வாலறிவன்’ எனவும்
இறைவனை வாழ்த்தி வணங்கி அருள் பெறுத உயிர்
களின் கலவிபுறிவைப் பயன்றறதாகவும் சூறித்
தார். கலவி யறிவின் பயனும் அவனை யடைய
வேண்டுமென்பதும், ‘தூள்’ என்றசொல்லால் அவ
னது பெருமையும் நமது சிறுமையும் பெறறும்.

மேல் அவன் முற்றறிவனாகவும், நாம் சிற்றறி
வுடையோமாகவும் அவனை நாமறிந்தடைவ தெப
படியெனின், இறைவனின் மறஞ்சு தன்மைபி

னால் அஃது எளிதாம். அன்பே இறைவன். அன்பு வேறு, இறைவன் வேறன்று. ஆகவும் அவன் நினைப்பவா மனமே கொயிலாகக்கொண்டு வசிப்பவன். 'ஏகினான்' என்ற பதத்தினால், இறை பணி நின்ற அன்பர்களுக்கு அவர்கள் நினைப்பதன் முன்னமே அவன் விசைந்து சென்று அருளுமாறு கண்டாம்.

வீட்டின்டால்

17

"பாசா விசம்புனா ..ஆதாலும்

காண்டறகரியன் மெககெனியன்",

என்பன மறைமொழிகள்.

மேல எவகே அன்பு விழையுமோ, அங்கே ஆநந்தம் பிறக்கும். அன்பில்லாத அடமும் ஆனந்த முண்டாருமோ? இறைவனை ஆனந்தமாகவும் ஆனந்த சொந்தமானாகவும் சொல்லி, அவன் கம்மிடத்தில் அன்பு அல்லது அருளே செலுத்த இயலாதவா எனமுல் துருதாலும் பொருதுமோ? இறைவன் கமமிடத்தில் அருளையுரிந்து, எம அன்புருகி திருநாடி அவன் கமகரு ஆனந்தமாகவா பின்வரும் திருவாகரு களாலும் கவகு விவரு

"சட்டோ நினைக்க மனத்தழதாம் சவகனை",

"உள்ளப்படா திருவுருவை யுள்ளுதலும்

கள்ளப்படாத களிவந்த வானகருனை",

"நினைத்தனை யனவுன்னதோ பூவினிறதே னுண்ணதே நினைத்தொழுகாண்டொழும்பேகதோறுமெப்போதும் அனைத்தெல்லம் புண்ணெக ஆனந்தத் தென்சொரியும் குனிப்படை யானுகே சென்றுதாய் கோததுய்",

'உருகிப்பெருக உள்ள்குளிச முகந்துகொண்டு

16

திருக்குறள்

அவன் முற்றறிவுடையனாதவின், நாமவனை
அளந்தறிவது இயலாதாகும். மேலும் நம தற்
போதத்தை முன்னிட்டு அறியாப்புகின், இன்னும்
அசாததியமாகும். நான் எனது என்னும் அகப்
பற்று புறப்பறறுககளை நீக்கி இறைவன் பால்
உள்ளன்போடு முருகி மெய்சிலிர்த்து நிற்பார்,
அவன் அருளோடு பொருவது எளிதினும் எளிது.
உறாபுகி சிவமுற அலங்கி அன்பும இன்றண்
டேல, இன்றை அன்பு நோய் பொருநாருமெனமுத.
நன்முயற்சி எவ்விதத்தினும் வேண்டுகாரினும்,
அவன் அருள் முனவர் வேண்டுகென்பது 'எகி
னன்' எனவும் 11,5,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20,21,22,23,24,25,26,27,28,29,30,31,32,33,34,35,36,37,38,39,40,41,42,43,44,45,46,47,48,49,50,51,52,53,54,55,56,57,58,59,60,61,62,63,64,65,66,67,68,69,70,71,72,73,74,75,76,77,78,79,80,81,82,83,84,85,86,87,88,89,90,91,92,93,94,95,96,97,98,99,100,101,102,103,104,105,106,107,108,109,110,111,112,113,114,115,116,117,118,119,120,121,122,123,124,125,126,127,128,129,130,131,132,133,134,135,136,137,138,139,140,141,142,143,144,145,146,147,148,149,150,151,152,153,154,155,156,157,158,159,160,161,162,163,164,165,166,167,168,169,170,171,172,173,174,175,176,177,178,179,180,181,182,183,184,185,186,187,188,189,190,191,192,193,194,195,196,197,198,199,200,201,202,203,204,205,206,207,208,209,210,211,212,213,214,215,216,217,218,219,220,221,222,223,224,225,226,227,228,229,230,231,232,233,234,235,236,237,238,239,240,241,242,243,244,245,246,247,248,249,250,251,252,253,254,255,256,257,258,259,260,261,262,263,264,265,266,267,268,269,270,271,272,273,274,275,276,277,278,279,280,281,282,283,284,285,286,287,288,289,290,291,292,293,294,295,296,297,298,299,300,301,302,303,304,305,306,307,308,309,310,311,312,313,314,315,316,317,318,319,320,321,322,323,324,325,326,327,328,329,330,331,332,333,334,335,336,337,338,339,340,341,342,343,344,345,346,347,348,349,350,351,352,353,354,355,356,357,358,359,360,361,362,363,364,365,366,367,368,369,370,371,372,373,374,375,376,377,378,379,380,381,382,383,384,385,386,387,388,389,390,391,392,393,394,395,396,397,398,399,400,401,402,403,404,405,406,407,408,409,410,411,412,413,414,415,416,417,418,419,420,421,422,423,424,425,426,427,428,429,430,431,432,433,434,435,436,437,438,439,440,441,442,443,444,445,446,447,448,449,450,451,452,453,454,455,456,457,458,459,460,461,462,463,464,465,466,467,468,469,470,471,472,473,474,475,476,477,478,479,480,481,482,483,484,485,486,487,488,489,490,491,492,493,494,495,496,497,498,499,500,501,502,503,504,505,506,507,508,509,510,511,512,513,514,515,516,517,518,519,520,521,522,523,524,525,526,527,528,529,530,531,532,533,534,535,536,537,538,539,540,541,542,543,544,545,546,547,548,549,550,551,552,553,554,555,556,557,558,559,560,561,562,563,564,565,566,567,568,569,570,571,572,573,574,575,576,577,578,579,580,581,582,583,584,585,586,587,588,589,590,591,592,593,594,595,596,597,598,599,600,601,602,603,604,605,606,607,608,609,610,611,612,613,614,615,616,617,618,619,620,621,622,623,624,625,626,627,628,629,630,631,632,633,634,635,636,637,638,639,640,641,642,643,644,645,646,647,648,649,650,651,652,653,654,655,656,657,658,659,660,661,662,663,664,665,666,667,668,669,670,671,672,673,674,675,676,677,678,679,680,681,682,683,684,685,686,687,688,689,690,691,692,693,694,695,696,697,698,699,700,701,702,703,704,705,706,707,708,709,710,711,712,713,714,715,716,717,718,719,720,721,722,723,724,725,726,727,728,729,730,731,732,733,734,735,736,737,738,739,740,741,742,743,744,745,746,747,748,749,750,751,752,753,754,755,756,757,758,759,760,761,762,763,764,765,766,767,768,769,770,771,772,773,774,775,776,777,778,779,780,781,782,783,784,785,786,787,788,789,790,791,792,793,794,795,796,797,798,799,800,801,802,803,804,805,806,807,808,809,810,811,812,813,814,815,816,817,818,819,820,821,822,823,824,825,826,827,828,829,830,831,832,833,834,835,836,837,838,839,840,841,842,843,844,845,846,847,848,849,850,851,852,853,854,855,856,857,858,859,860,861,862,863,864,865,866,867,868,869,870,871,872,873,874,875,876,877,878,879,880,881,882,883,884,885,886,887,888,889,890,891,892,893,894,895,896,897,898,899,900,901,902,903,904,905,906,907,908,909,910,911,912,913,914,915,916,917,918,919,920,921,922,923,924,925,926,927,928,929,930,931,932,933,934,935,936,937,938,939,940,941,942,943,944,945,946,947,948,949,950,951,952,953,954,955,956,957,958,959,960,961,962,963,964,965,966,967,968,969,970,971,972,973,974,975,976,977,978,979,980,981,982,983,984,985,986,987,988,989,990,991,992,993,994,995,996,997,998,999,1000,1001,1002,1003,1004,1005,1006,1007,1008,1009,1010,1011,1012,1013,1014,1015,1016,1017,1018,1019,1020,1021,1022,1023,1024,1025,1026,1027,1028,1029,1030,1031,1032,1033,1034,1035,1036,1037,1038,1039,1040,1041,1042,1043,1044,1045,1046,1047,1048,1049,1050,1051,1052,1053,1054,1055,1056,1057,1058,1059,1060,1061,1062,1063,1064,1065,1066,1067,1068,1069,1070,1071,1072,1073,1074,1075,1076,1077,1078,1079,1080,1081,1082,1083,1084,1085,1086,1087,1088,1089,1090,1091,1092,1093,1094,1095,1096,1097,1098,1099,1100,1101,1102,1103,1104,1105,1106,1107,1108,1109,1110,1111,1112,1113,1114,1115,1116,1117,1118,1119,1120,1121,1122,1123,1124,1125,1126,1127,1128,1129,1130,1131,1132,1133,1134,1135,1136,1137,1138,1139,1140,1141,1142,1143,1144,1145,1146,1147,1148,1149,1150,1151,1152,1153,1154,1155,1156,1157,1158,1159,1160,1161,1162,1163,1164,1165,1166,1167,1168,1169,1170,1171,1172,1173,1174,1175,1176,1177,1178,1179,1180,1181,1182,1183,1184,1185,1186,1187,1188,1189,1190,1191,1192,1193,1194,1195,1196,1197,1198,1199,1200,1201,1202,1203,1204,1205,1206,1207,1208,1209,1210,1211,1212,1213,1214,1215,1216,1217,1218,1219,1220,1221,1222,1223,1224,1225,1226,1227,1228,1229,1230,1231,1232,1233,1234,1235,1236,1237,1238,1239,1240,1241,1242,1243,1244,1245,1246,1247,1248,1249,1250,1251,1252,1253,1254,1255,1256,1257,1258,1259,1260,1261,1262,1263,1264,1265,1266,1267,1268,1269,1270,1271,1272,1273,1274,1275,1276,1277,1278,1279,1280,1281,1282,1283,1284,1285,1286,1287,1288,1289,1290,1291,1292,1293,1294,1295,1296,1297,1298,1299,1300,1301,1302,1303,1304,1305,1306,1307,1308,1309,1310,1311,1312,1313,1314,1315,1316,1317,1318,1319,1320,1321,1322,1323,1324,1325,1326,1327,1328,1329,1330,1331,1332,1333,1334,1335,1336,1337,1338,1339,1340,1341,1342,1343,1344,1345,1346,1347,1348,1349,1350,1351,1352,1353,1354,1355,1356,1357,1358,1359,1360,1361,1362,1363,1364,1365,1366,1367,1368,1369,1370,1371,1372,1373,1374,1375,1376,1377,1378,1379,1380,1381,1382,1383,1384,1385,1386,1387,1388,1389,1390,1391,1392,1393,1394,1395,1396,1397,1398,1399,1400,1401,1402,1403,1404,1405,1406,1407,1408,1409,1410,1411,1412,1413,1414,1415,1416,1417,1418,1419,1420,1421,1422,1423,1424,1425,1426,1427,1428,1429,1430,1431,1432,1433,1434,1435,1436,1437,1438,1439,1440,1441,1442,1443,1444,1445,1446,1447,1448,1449,1450,1451,1452,1453,1454,1455,1456,1457,1458,1459,1460,1461,1462,1463,1464,1465,1466,1467,1468,1469,1470,1471,1472,1473,1474,1475,1476,1477,1478,1479,1480,1481,1482,1483,1484,1485,1486,1487,1488,1489,1490,1491,1492,1493,1494,1495,1496,1497,1498,1499,1500,1501,1502,1503,1504,1505,1506,1507,1508,1509,1510,1511,1512,1513,1514,1515,1516,1517,1518,1519,1520,1521,1522,1523,1524,1525,1526,1527,1528,1529,1530,1531,1532,1533,1534,1535,1536,1537,1538,1539,1540,1541,1542,1543,1544,1545,1546,1547,1548,1549,1550,1551,1552,1553,1554,1555,1556,1557,1558,1559,1560,1561,1562,1563,1564,1565,1566,1567,1568,1569,1570,1571,1572,1573,1574,1575,1576,1577,1578,1579,1580,1581,1582,1583,1584,1585,1586,1587,1588,1589,1590,1591,1592,1593,1594,1595,1596,1597,1598,1599,1600,1601,1602,1603,1604,1605,1606,1607,1608,1609,1610,1611,1612,1613,1614,1615,1616,1617,1618,1619,1620,1621,1622,1623,1624,1625,1626,1627,1628,1629,1630,1631,1632,1633,1634,1635,1636,1637,1638,1639,1640,1641,1642,1643,1644,1645,1646,1647,1648,1649,1650,1651,1652,1653,1654,1655,1656,1657,1658,1659,1660,1661,1662,1663,1664,1665,1666,1667,1668,1669,1670,1671,1672,1673,1674,1675,1676,1677,1678,1679,1680,1681,1682,1683,1684,1685,1686,1687,1688,1689,1690,1691,1692,1693,1694,1695,1696,1697,1698,1699,1700,1701,1702,1703,1704,1705,1706,1707,1708,1709,1710,1711,1712,1713,1714,1715,1716,1717,1718,1719,1720,1721,1722,1723,1724,1725,1726,1727,1728,1729,1730,1731,1732,1733,1734,1735,1736,1737,1738,1739,1740,1741,1742,1743,1744,1745,1746,1747,1748,1749,1750,1751,1752,1753,1754,1755,1756,1757,1758,1759,1760,1761,1762,1763,1764,1765,1766,1767,1768,1769,1770,1771,1772,1773,1774,1775,1776,1777,1778,1779,1780,1781,1782,1783,1784,1785,1786,1787,1788,1789,1790,1791,1792,1793,1794,1795,1796,1797,1798,1799,1800,1801,1802,1803,1804,1805,1806,1807,1808,1809,1810,1811,1812,1813,1814,1815,1816,1817,1818,1819,1820,1821,1822,1823,1824,1825,1826,1827,1828,1829,1830,1831,1832,1833,1834,1835,1836,1837,1838,1839,1840,1841,1842,1843,1844,1845,1846,1847,1848,1849,1850,1851,1852,1853,1854,1855,1856,1857,1858,1859,1860,1861,1862,1863,1864,1865,1866,1867,1868,1869,1870,1871,1872,1873,1874,1875,1876,1877,1878,1879,1880,1881,1882,1883,1884,1885,1886,1887,1888,1889,1890,1891,1892,1893,1894,1895,1896,1897,1898,1899,1900,1901,1902,1903,1904,1905,1906,1907,1908,1909,1910,1911,1912,1913,1914,1915,1916,1917,1918,1919,1920,1921,1922,1923,1924,1925,1926,1927,1928,1929,1930,1931,1932,1933,1934,1935,1936,1937,1938,1939,1940,1941,1942,1943,1944,1945,1946,1947,1948,1949,1950,1951,1952,1953,1954,1955,1956,1957,1958,1959,1960,1961,1962,1963,1964,1965,1966,1967,1968,1969,1970,1971,1972,1973,1974,1975,1976,1977,1978,1979,1980,1981,1982,1983,1984,1985,1986,1987,1988,1989,1990,1991,1992,1993,1994,1995,1996,1997,1998,1999,2000,2001,2002,2003,2004,2005,2006,2007,2008,2009,2010,2011,2012,2013,2014,2015,2016,2017,2018,2019,2020,2021,2022,2023,2024,2025,2026,2027,2028,2029,2030,2031,2032,2033,2034,2035,2036,2037,2038,2039,2040,2041,2042,2043,2044,2045,2046,2047,2048,2049,2050,2051,2052,2053,2054,2055,2056,2057,2058,2059,2060,2061,2062,2063,2064,2065,2066,2067,2068,2069,2070,2071,2072,2073,2074,2075,2076,2077,2078,2079,2080,2081,2082,2083,2084,2085,2086,2087,2088,2089,2090,2091,2092,2093,2094,2095,2096,2097,2098,2099,2100,2101,2102,2103,2104,2105,2106,2107,2108,2109,2110,2111,2112,2113,2114,2115,2116,2117,2118,2119,2120,2121,2122,2123,2124,2125,2126,2127,2128,2129,2130,2131,2132,2133,2134,2135,2136,2137,2138,2139,2140,2141,2142,2143,2144,2145,2146,2147,2148,2149,2150,2151,2152,2153,2154,2155,2156,2157,2158,2159,2160,2161,2162,2163,2164,2165,2166,2167,2168,2169,2170,2171,2172,2173,2174,2175,2176,2177,2178,2179,2180,2181,2182,2183,2184,2185,2186,2187,2188,2189,2190,2191,2192,2193,2194,2195,2196,2197,2198,2199,2200,2201,2202,2203,2204,2205,2206,2207,2208,2209,2210,2211,2212,2213,2214,2215,2216,2217,2218,2219,2220,2221,2222,2223,2224,2225,2226,2227,2228,2229,2230,2231,2232,2233,2234,2235,2236,2237,2238,2239,2240,2241,2242,2243,2244,2245,2246,2247,2248,2249,2250,2251,2252,2253,2254,2255,2256,2257,2258,2259,2260,2261,2262,2263,2264,2265,2266,2267,2268,2269,2270,2271,2272,2273,2274,2275,2276,2277,2278,2279,2280,2281,2282,2283,2284,2285,2286,2287,2288,2289,2290,2291,2292,2293,2294,2295,2296,2297,2298,2299,2300,2301,2302,2303,2304,2305,2306,2307,2308,2309,2310,2311,2312,2313,2314,2315,2316,2317,2318,2319,2320,2321,2322,2323,2324,2325,2326,2327,2328,2329,2330,2331,2332,2333,2334,2335,2336,2337,2338,2339,2340,2341,2342,2343,2344,2345,2346,2347,2348,2349,2350,2351,2352,2353,2354,2355,2356,2357,2358,2359,2360,2361,2362,2363,2364,2365,2366,2367,2368,2369,2370,2371,2372,2373,2374,2375,2376,2377,2378,2379,2380,2381,2382,2383,2384,2385,2386,2387,2388,2389,2390,2391,2392,2393,2394,2395,2396,2397,2398,2399,2400,2401,2402,2403,2404,2405,2406,2407,2408,2409,2410,2411,2412,2413,2414,2415,2416,2417,2418,2419,2420,2421,2422,2423,2424,2425,2426,2427,2428,2429,2430,2431,2432,2433,2434,2435,2436,2437,2438,2439,2440,2441,2442,2443,2444,2445,2446,2447,2448,2449,2450,2451,2452,2453,2454,2455,2456,2457,2458,2459,2460,2461,2462,2463,2464,2465,2466,2467,2468,2469,2470,2471,2472,2473,2474,2475,2476,2477,2478,2479,2480,2481,2482,2483,2484,2485,2486,2487,2488,2489,2490,2491,2492,2493,2494,2495,2496,2497,2498,2499,2500,2501,2502,2503,2504,2505,2506,2507,2508,2509,2510,2511,2512,2513,2514,2515,2516,2517,2518,2519,2520,2521,2522,2523,2524,2525,2526,2527,2528,2529,2530,2531,2532,2533,2534,2535,2536,2537,2538,2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546,2547,2548,2549,2550,2551,2552,2553,2554,2555,2556,2557,2558,2559,2560,2561,2562,2563,2564,2565,2566,2567,2568,2569,2570,2571,2572,2573,2574,2575,2576,2577,2578,2579,2580,2581,2582,2583,2584,2585,2586,2587,2588,2589,2590,2591,2592,2593,2594,2595,2596,2597,2598,2599,2600,2601,2602,2603,2604,2605,2606,2607,2608,2609,2610,2611,2612,2613,2614,261

தேனைப் பழச்சுவை யாயினான்

சித்தம் புழுத்து திததிக்க வல்ல

கோனைப் பிறப்பறத தான்கு கோண்டான்.”

இருவர் அறிவினால் ஒன்றப்படுவது கூடாதாகும். அன்பே ஒருவரை ஒருவர் ஒன்றுபடுத்தல் வல்ல, ஆயின் ஒருவர் ஒருவரை அறிந்தால் தான் அன்பும் பிறக்கும். பூர்வ புண்ணியத்தினால் பார்த்தலுமே அன்பு விழைவதும் உண்டு. “கண்ணபபன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை” என்றதும் அதுபற்றி அன்பின் முன் கீழ்மையில்லை. வலியார் எளியார் இல்லை. சாதிசூலமில்லை. நான் எனதென்பது மில்லை. தற்சுகம் பாராது பிறர் துன்பம் தானே வகிகளும். பிறர் நன்மையே நாடும. பிறர் மேல் தீங்கு நினையாது. எல்லா மிருந்தும் உள்ளன்பில்லாவிடில் வற்றல் மரபா மன்றோ.

ஓர் ஐரோப்பிய தத்துவ ஞானி, “சூரியனைப் போலும் இறைவன்; அவனையறிவது கூடாது; அவன் துண்ணிய ஒளிக்கிரணங்களே அவனது அருள், அவ்வருளொளியாலே மட்டும் நாமவனை யறியலாம்” என்றார்.

வீட்டின்பால்

19

மேல் அவன் அகண்ட ஞானமுடையவனாகவும், சால் அன்புடையனாகவு மிருக்க, உயிர்கள் பிறர் திறந்துழன்று துன்பத்தில் ஆழ்த்து அவதிப்படுவதென்? இவ்விதந் நோற்றுவதிதல் முதலியவைகளை நெய் செப்பவேண்டிமெனில், இறைவனது செய்கை பயனற்றதுமன்று: தன் பொருட்டு மன்று; பிறர் பொருட்டே: அவன் தனக்கென்று வேண்டுகல் வேண்டாமையில் னாகாரின். உயிர்

கள் இடுபடையுட்பட்டு நிற்பவாகவா ஆகையால்,

அவ்விதம்பை பொழிகுதும் பொருட்டே... இப்
படைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்வதும்
ஆகும். இறைவன் என்றும் சலமில் குதற்கும்
உயிர்க்கா சஞ்சலத்துக் குடப்பட்டதற்குமுன் வது,
இத்திருத்தருளினால் விளங்குகின்றது. அஃதோ
வது இறைவன் விருப்ப வெறுப்புற நிரூபகலும்;
உயிர்க்கா விருப்ப வெறுப்புற நிரூபகலும்.
உயிர்க்கா தவகா சிற்றிலால் தவகளுக்கு என்று
மழியாத வின்பங்கொடுப்பது இன்னதே எனத்
தேர்ந்து கொள்ளாமல், தாவகன் செய்பவேண்டிய
காம்பகா துன்பத்தைத் தருவதாயின் அவைகளை
விலக்கி, அல்லாத காம்பகா தற்காலம் இன்பம்
தருவதாயின் அவைகளைச் செய்பவே புண்ணிய
பாவங்கள் விளையும். விளைதலும் “இருள்சேரிரு
விளைபும் பற்றும்: பற்றலும்” அடிக்கடி பிறர்

20

திருக்குறள்

திறநதுழலப் பிறப்பின் பிணியரு. ஆகப்பிறப்
பின் பிணியறுவதற்கு வழியாது எனின், இரண்
டுண்டு. அவையாவன:—இருவினை யொப்பபடைத்
லும், பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றலுமே. வேண்டு
தல் வேண்டாமை புடைமையும், இன்மையுமே
உயிர்களுக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள கண்டிய
பான பேதம். தேவர்களு வறுமைமையு றுன
புறறு, பொருளை நாடி, திருப்பாதகலைக் கடை
யும்போது, மலையிலுங் கடலிலும் உள்ள ரா அசா
மாகிய உயிரகட்கு விளையும் துன்பத்தைக் குருதி

ஞானிகள் இல்லை. உயிர்க்குதம் செய்தலே பாவ
 மாகையால், அப்பாவமே விஷமாகத் திரண்டு
 அவர்களைத் தீய்த்தது. அதில் வெறுப்புறறு
 வருத்திவின்று இறைவனை கோக்கி ஒலாவிட்டது
 தாமாக. உயிர்கள் தங்கள் சுய நன்மையை
 நாடிச் செல்லுமேயானு தெய்வத்தை நினைப்பது
 வழக்கமில்லை. மிடிவரினை 'ஐயோ தெய்வமே
 இப்படி என்னை விட்டு விட்டாயே' பென்று
 கத்துவது. இறைவன் தாபினுமிகக் அன்புடைய
 ஞானின், அவன் அவர்கள் அழகைக்கு இரங்கி,
 தமபோதத்தால் விளைந்த பாவத்தைப் பாராட்டிக்
 கொண்டு, அவர்கள் இம்மையை நீக்கி, தான்
 பற்றற்றான்; எவ்விதப் பற்றுக்களும் தன்னைப்
 பற்றுவென்பதையும் விளக்கித் தன் பாதத்து

வீட்டின்பால்

21

வத்தை நிலை நிறுத்தியவாறுங் காண்க. வேண்டு
 தல் வேண்டாமையாலேயே இருவினை புண்டாகிய
 வாறு ஆகாம ஏவாள சரித்திரத்தினாலும் விளங்கு
 வதாம். (Tree of knowledge of good and
 evil) நல்லது தீயதென நுணரும் மரம் என்னுந்
 தலைப்பின் சீழ் எழுதிய வியாதத்திற் கண்டு
 கொள்க.

மேலு ரொலவிப் போதக் விஷயங்களுள இக்
 குறட்கும், பின் வரும 'இருவரிசரி நவினையுந்
 சேரா இஷையன், பொருளேரா புகழ்புரிந்தாரா
 மாட்டு' என்னும் குறட்குமுள்ள சம்பந்தங்களை
 ஊகித்துணர்க.

நாம் விருப்பு வெறுப்புறறு அயத்தலும், ஐம்
 புலனெழு வழியாகலின், ஐயவொழிவாய்களை
 யளித்தவுடன், இருவினையும் நமமைய பற்றாது பரி

சுத்தாகாராவேரம். ஆக, இருவினை யொப்பபடைநத
வழி மலபரிபாக மெய்தலும் பெற்றும். இறை
வன் அநாதியை மலத்தினின்றும் நீங்கி சின்றுன்
என்பது ஆறநதிருக்குறார, பெற்றும். அவன்
வழியை சிந்தவும், நம் வினைகள் அறம் என்பதும்
பெற்றும்.

ஆரின், உலகில் அநேக கடவுள்கள் உண்டே,
அவர்களை யெல்லாம் வழிபடல் நண்ணி பயக்

22

திருக்குறள்

குமோ, என்னும் ஐயத்தை நீக்குதற் கெழுந்தது,
ஏழாந் திருக்குறள். வறியர் வறியரிடத்துச் சென்
றும் பயனென்? ஐசுவரிய முடையவனிடத்திற்
சென்றாலன்றோ தன் வறுமை மாறும்; அது
போல, ஒப்புயாவற்ற சாவ ஐசுவரியமுமுடைய
ஏகநாயகனிடத்திற் சென்றடைந்தாலன்றோ நம
மனக்கவலையறும். கண்ணனும் கீழையிலனாகும்
பாவனையாய், “அநதநதக் கடவுளர்களை யடைந்த
வர்கள் அவரவர் உலகத்தை யடைகின்றார்கள்.
என்னை யடைந்தவர்கள் பிரமம் பிரவானத்தை
யடைகின்றார்கள்” என்றது, இக்காரணம் பற்
றியே யன்றோ. உயிரககிரங்கி அருளிய, அவன்
அநதணன் (கருணைக்கடல்) ஆகின்றான் எனினும்,
அவன் பகஷ்பாத மிலலாதவனென்பது ‘அந
வாழி’ எனபதனும் பெற்றும். “சலமிலன் சங்க
ரன்” என்றார் பிறரும்.

மேல் விரித்துக்கூறிய இறைவனது மாட்சிகளை
எண் குணமாக வகுத்துக் காட்டினா; அவை
வருமாறு — தன் வயததனதல் (சுவதவனை
என்றது இருக்கு), தூயவுடம்பினனதல், இயற்கை

புணர்வின் ஏதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினிவகுதல், பேரருளுடைமை, முடிவி லாற்ற லுடைமை, வரம்பிலின்ப முடைமை என் பனவாம்.

வீட்டின்பால்

23

இக்குணங்களை யுடையவனே இறைவன் என்ப தும், அவனடிச சாராதார் பிறவிப பெருங்கடல் நீந்தாரெனவும், சேர்ந்தவர் நீந்துவர் எனவும் ஆசிரியர் கடைப்பிடித்தார். மேல, உரோகன் சிற் றறிவுடைபாதலும், அதனால் வேண்டிதல வேண் டாமை யுடையாதலும், அதனால் இருவினைப் பற்றுத்தொடர்பு உண்டாதலும், அதனால் பிறி பிறப புண்டாதலும், உண்ணாயாக அபரிதற்றறுப பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றின் அல்லாது, பற்று விடாதென ஆசிரியர் சுருத்தை மேல விளக்கிக காட்டினும். ஆகப்பிறவித துன்பத்துக்கு முகம் காரணமாபுள்ளது உரோகனது சிறுமறிவேயாம். இதனைபே, அறியாமை, அகமூரணம், அவித்தை யல்லது அவிசைச, மயக்கம், மருள், ஆணவ மெனப் பல சொற்கொற கூறுவது. இவ்வறி யாமையின் தன்மை எனமெனவின், இதுதான் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணரலாம். பொருள்களை அதனதன் தன்மை யினைத்தென அறிதல அறிவாம். ஒன்றை மற்றொன்றாகவும் சந்தேகமாகவுங் கோடலே அறியாமையாகும். இவ் வாறையநிமிசினை நான் எல்லாத் தீங்குகளும் விளைகின்றன. ஆசிரியர் “பொருளல்லவற்றை” எனது, “பொருளில்லவற்றை” எனின், பொருள் வேறுபட்டு, மருட்சி கொள்ளற்குக்

காரணமாதலும் காண்க. ஆசிரியர் கருத்து, உயிர் உடல்களை இல்பொருளாகக் கொள்வது அறிவின்றி, உடலை உயிராகவும், உயிரை இறைவனாகவும் கொள்ளுதலும்; இதிலேயே படுதலுமே அறியாமை என்பதாம். உலகர் “இறைவன் உளன்” இறைவன் உளன்” எனக் கதறிக் கதறினும், அவர்கள் உண்மையான கடவுளாகக்கொண்டது தங்கவர் உடலேயேயாம். ஒருவன் காலைநிற் படுக்கையினின்று எழுந்தது முதல் இரவுநிற் படுக்குறங்கும் வரை செய்யும் முயற்சிகளைக் கணக்கிட்டு ஆராயின் அவைகள் எல்லாம் தன் உடலைக்காக்கும் வழிமுறைகளாம். வேறு உயிரிருப்பதாகவும் தோன்றாத துணையாகிய கடவுளிருப்பதாகவும் நினைப்பில்லை. நினைப்பிருப்பினன்றோ, அவற்றைப் போற்றும் வழி தேடுவன். தேடினன்ற, பிறப்பிப்பிணியும் அழும்.

இவ்வறியாமை நீங்கியபின் அடைவதென்னை? தான் அறக்கொடாமல் அடைகின்றவன் தானு முண்டோ? என ஐய நிகழ்த்தினார்க்கு, இருள் நீங்கியபின் கதிர் ஒளி பெறுதல் போல, அறியாமை நீங்கி, இறைவனருள் பெற்று வரம்பினைப் பத்திலாழ்தல் அமையும். கதிர்வானன்றி இருள் நீங்குதலும் ஒளியுண்டாதலும் அமையாதாகவின், இறைவனன்றி அறியாமை நீங்குதலும், தின்பம்

வீட்டின்பால்

25

பெறலும் அமையாது. முதலதிகாரத்தில் 3-முதல் 10-வது வரையுமுள்ள திருக் குறள்களிலும் “பற்றுக பற்றற்றான்” என்ற குறளிலும்,

“இருள் நீங்கி யின்பம் பயக்கும்”, “பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்க”, “சார்புணாநது சார்புகெட. ஒழுகின்” என்ற திருக்குறள்களிலும் பதிஞானமின்றிப் பாசசுஷ்யரபெறு, ஸ அமையாதெனவும், உயிர்கள் உய்வெய்தும் பொருட்டு ஈசுவரன் ஒருவன் நிசசயமாக வேண்டுமென்றும், ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தி நின்றார். இதைப் பின்னும் வலியுறுத்தும் பொருட்டேயன்றோ எதிர்மறையான்,

“ஐயுணர் வெய்தியக கண்ணும பயழின்றே
மெய்யுணர் வில்லாதவந்து”

என்று மொழிந்தார். அஃதாவது ஒருவன் புலன் வழிகளே யெல்லாம் அடைத்து, சுததமாய், அறவாழி அநதண்ணுகி, தாரணைக்கணின்று, இவ் வெப்துதறகரிய இநதிலாவில் சினையும், பதிஞான மில்லாவிடின், அவன் வீட்டுப் பேற்றையடையான் என்பதே. இநத விஷயத்தை மிகவும் ஆழ்ந்து கவனிக்கற்பாலது. ஏனெனில் இக்காலத்து ஐரோப்பாவிற்குப் பெருமபாலும் தம வயத்ததாய வழியே போதுமென்னும் பூர்வபட்சமதம் மிகவும் பிரபல மடைந்திருப்பது மிக்காணக்கூடும். இம்

26

திருக்குறள்

மதமும் ஒருகாலத்து இந்தியாவிலும் பரவியிருந்து பின் முற்றிலும் ஒட்டப்பட்டது. இதன் முன் ஒடிப்போன இம்மதம் பின்னும் ஈங்குத் தலை யெடுக்க ஏது உண்டாயிருக்கிறது. இவ்விஷயங் களை யாம் “புததமத விசாரணை” யென்னும் வியாசத்தில் விரிவாக வரைந்திருப்பதால் ஈங்கு இம்மட்டில் விடுதலாம்.

மேற்கூறிய மெய்யுணர்வேண்ணெயெனில், நில

முதலிய ரீறாகிய தத்துவங்களின் உண்மைகளையும், அவைகள் காரணகாரிய சம்பந்தமுடைய வென்றும், நிலைபேறுடைய வென்றும் தெளிந்தது, கரணங்களெல்லாம் கடந்து நின்ற அகாரணமாகிய முதல்வனை இததத்துவங்கள் எல்லாவற்றிலும் காண்பதே. உள்ளது, மெய்ப்பொருள், செம்பொருள் என்பன தோற்றக கேடுகளின்றி நித்தியமாய், நேன்மையாற்றன்னை யொன்றும் காத்த விண்மயிற் றாய்தாய், தானெல்லாவற்றையும் கலந்து நின்றும் தான் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மைத்தாய் நிற்கும் முதற் பொருளாகிய பரம்பொருளை யுணர்த்திற்று.

இம்முதற் பொருளை யடைதற்குச் சிறப்பு வகையான முன்றுபாயங்கள் கூறுகின்றார். அவை தாம் கேட்டல், சிந்தித்தல், காண்டல் என்பன இவை முன்றும். 36-வது அதிகாரம் 6, 7-வது

வீட்டின்பால்

27

குறள்களால் அருளிச் செய்கிறார். இவற்றில் காண்கையாவது, உயிர் தன் அவிச்சை கெட்டுப் பரமசுகததுடன் ஒற்றுமையுற இடைவிடாது அப் பரம்பொருளைத் தானாகப்பாவித்தல். என்னை? ஒன்றினைத் தானாகப் பாவிக்க அந்நிலைமை வந்தெய்துவது எப்படியெனில், கூறுதும். உயிர் களுக்கு இரண்டு குணங்களுண்டு. அவை தாம் பற்றின்னி நிலலாததும், அது அதுவாதலும் ஆம். அஃதாவது தானெனத் தனித்து நிலலாது, கடையில அககினி போலவும், அல்லது வடததில் ஊஞ்சல் போலவும், அல்லது கொம்பிற் பழம் போலவும் பற்றின்னி நிலலாது. அப்படி நிற்

பின் யாதொன்று பற்றின் அதனியல்பாய் நின்று
தானென வேறாய் விளங்காது. ஆகவே உட
லுடன் கலந்தபோது உடலாகவும், கடவுளுடன்
கலந்தபோது கடவுளாகவும் காணப்படாது நிற்
கும் உயிர். அதுபற்றியே, ஒரு சாரார் உ
யிரைச் சோதித்து உயிரைக்காணாது ஏங்கியும்,
இன்னொரு சாரார், கடவுளைச் சோதிப்பதுபோற்
சோதித்து உயிரைக்காணாது மயங்கியும் உயி
ரொனப்படுவதொன்றில்லை யெனப் பொய்யுரை
கூறி யுழன்றார். இதன்மையால், அதை பளிங்
குக்குவமை கூறியுள்ளார். ‘பந்தமறும் பளிங்
கணிய சித்து நீ’, ‘அடுத்தது காட்டும் பளிங்’

28

திருக்குறள்

கென்றார் நம்மாசிரியரும். நம்மவர்களன்றி,
கிறிஸ்து மதத்தில் மிகவும் பேர்போன என்றி
டிமம்மண்டு பண்டிதரும், “எல்லா மார்தரும்
பளிங்குகளாவார். இதன்மையானே, அது அது
வாதல் சித்தித்ததாகும். மனிதனுக்கு மிகவும்
ஒற்றுமையான உவமாவை அவன் பளிங்கென்
பது” என விளக்கினார். மாசு படிந்த பளிங்கா
ளது பந்தம் அற அறத்தன் ஒளியை மிகுதியும்
பிரதிபலிக்கச் செய்து, பந்தம் முற்றும் அறவே,
அதன் ஒளி பூரணமாய் விளங்கி, அப்பளிங்கைப்
பார்க்க வொண்ணாது அதனை மூடி நிற்கும். பா
மாசிரியரும், இஞ்ஞாயிறு, கண் (கண்ணும
பளிங்கே) ஆகிய திருட்பாந்த வாயிலாய்,
“சென்று சென்றுணர்வாய்த தேய்ந்து தேய்ந்து
ஒன்றும்” என்று திருவாய்மலாதருளியதூஉம்
இவ்வுண்மையே. டிரமமெண்டு பண்டிதர் இத்

தன்மையை, (Laws of reflection and assimilation), பிரதிபலித்தல், ஒன்றருகுதல் என்னும் விதிகளாகக் கூறியுள்ளார். அஃதாவது “நான் அதைக் கண்டேன், அதை என்னிடம் தோற்றுவித்தேன், அதுவானேன்” என்பதாகும்.

பின்வரும் சுவேதாசுவதர உபநிடத வாக்கியங்களையும் கவனிக்கவும்.

வீட்டின்பால்

29

“அவனை நினைந்து, அவனுடன் கூடி, அவனுடன் ஒன்றாகவும், முடிவில் மலமாயை யின்றும்;”

“மாசு படியும் கண்ணுடியானது துலக்கவும் ஒளி பெறுதல் போல, தன்னுடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தை யறிந்தவுடன் மனக் கவலை நீர்ந்து இன்பத்தை அடைகின்றான். விளக்கைக் கொண்டு பார்ப்பது போலத் தன் ஸ்வரூபத்தைக்கொண்டு பரம்பொருளின் உண்மையை யறிகிறான். என்றும் உள்ளதாகிய, பிறப்பிலியாகிய எல்லாத் தக்துவங்களையும் கடந்துகின்ற கடவுளை யுணர்ந்ததும், எல்லாப் பாசங்களினின்றும் நீக்கமடைகின்றான்.”

இவ்வுண்மைகளெல்லாம் சந்தான குரவரும் பின்வரும் விருத்தப்பாசில் ஒருகுத்துக் காட்டியதுங் காண்க.

கண்டலிவையல்லேனென்றகன்றுகாணுந்

கழிபாமுமானல்லேனெனக் கருதிக்களிந்த

தொண்டிடுமொத்தவன்ருளின் தகலப்பாலே

சோகமெனப்பாவிக்கத்தோன் தவன்வேறின்றி

விண்டகலுமலங்கெனல்லாக்ருடியானத்தால்

விடமொழியும் துபோலமிலமறையடையும்
பண்டைமறைகளும் துளானுனென்ற
பாவிக்கச்சொல்லுவதிப்பாவாதத்தைக்காணே.

20

திருக்குறள்

ஆகவே, சித்தாந்த மென்னை யெனின், உலக
மானது முயினைப்படுதலின் ஒருவனால் உண்டாக்
கப்பட்டதெனவும், அவனும், முடிவிலாற்றதும்,
முற்றறிவு முடையவனாக வேண்டுமெனவும்,
அவனை அன்பாகவும், தனக்கென ஓரிச்சை யில்
லாதவனாகவு மிருத்தலின், அவன் செய்யும் படைத்
தல் முதலிய தொழில்களும் உயிர்களை முடிய
அழுக்கைப் போக்கற் கென்றும், இறைவனும்,
உயிர்களும், உயிர் உடல்போல், ஒன்றாகாமல் இரண்
டாகாமல் ஒன்றுமிரண்டு மின்றாகாமலிருப்பன
வென்றும், உயிர்களும் தங்கள் அறியாமையாகிய
பாசத்தை யகற்றிக்கொள்ள வேண்டுமாயின், நான
எனதென்னும் பற்றுக்கள் அறவும், வேண்டுதல்
வேண்டாமை யறவும் வேண்டுமெனவும், தனக்
குண்மைபான பற்றுக்கோடு ஒப்புயர்வற்ற அருட்
பெருஞ் சோதி தனிப்பெருங்கருனை யெனத்
தேர்ந்து அவனிடம் அயரா அன்பினைச் செலுத்தி
அவனடிச்சேர்ந்து இறைபணி நிற்கின், அவனை
மலம் மாண்புபாகிய வல்வினை கோய்கள் சார்தரா :
அவ்வினை யடைதற் குபாயங்களும, கேட்டல்
நினைத்தல் பாவணியாகிய சரியை, கிரியை, யோச,
சமாதிகளெ னவும் ஆசிரியர் கூறிப்போந்தார்.

மேலதுவே, நமது சிற்றறிவினால் அளந்தபடி
வீட்டு விஷயத்தைக் குறித்து ஆசிரியர் கருத்தா

கத் தோன்றுகிறது. இவ்விதமாக விரித்துக்காட்டிய உண்மையில் யாவருக்கும் சம்மதமா யிருக்குமென்ப தெமதெண்ணம். ஆயின், ஒரு மதம் எம்மதத்தவருக்கும் சம்மதமா யிருக்குமோ என ஆசங்கை நிகழும்கால், எல்லா மதங்களின் சாரமாயும் சமரசமாயுமுள்ளது சாலும். நமயிலும், அவ்வித மதம் உண்டெனவும் துணிவாம். அம்மதம், கண்ணுடியானது பார்ப்பவர் முகத்தையே காட்டுவிக்குமாறு போல், எவரும் பாராதவுடன் தங்கள் தங்கள் மதமாடுமெனக் கொள்ளுகின்றார்கள். ஐரோபிய பண்டிதர்களிலும், நம வடமொழியிலுள்ள சிற்சில நூல்களைச் சாங்கிய நூலாகவும், யோக நூலாகவும், அத்தனையும் நூலாகவும் பலவாறு கூறினார்கள். தற்காலத்துப் பண்டித சிரோமணிகளாகிய மகடன்னல, கார்பீ என்பவர்கள் கருத்து, அந்நூல்களின் கூறிய வுண்மை சாங்கியும், யோகம், துவைதம், அதனாவதம் முதலியவையன்றி இவைகளின் சாரங்கொல்லாம அடங்கிய சமரச நூல்களாகும் என்பதே. இவ்வித சமரச சித்தாந்தமடங்கிய நூல்களாகவும் கொண்டது சுவேதாசுவதர, உபநிடதமும், பகவந்திதையுமே; தமிழில் நமது திருக்குறளைச் சொல்லாம். அவ்வித சமரச நூலாகவே கல்லாடமுதல் வந்த ஆன்றோர்களாற் கொண்டாடப்பட்டு

மிருக்கின்றது. எல்லா மதத்தவர்களும் அதனைத்
தழுவுவதும் அதுபற்றி, விரிவஞ்சி இம்மட்டே
விடுதலாம்.

திருவள்ளுவநாயனரின் திருவருளால் தமிழ்நாடு
நீடித்து வாழக்கடவதாக :

dramany

S P I

The Karaikal Adal Library, Madras